

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 4 APRIL 1970 55. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

SOLMULD

SOLMULD

SOLMULD

SOLMULD

Sorø Akademis
I. Skovdistrikt

Har De kakkelloven, har vi brændet

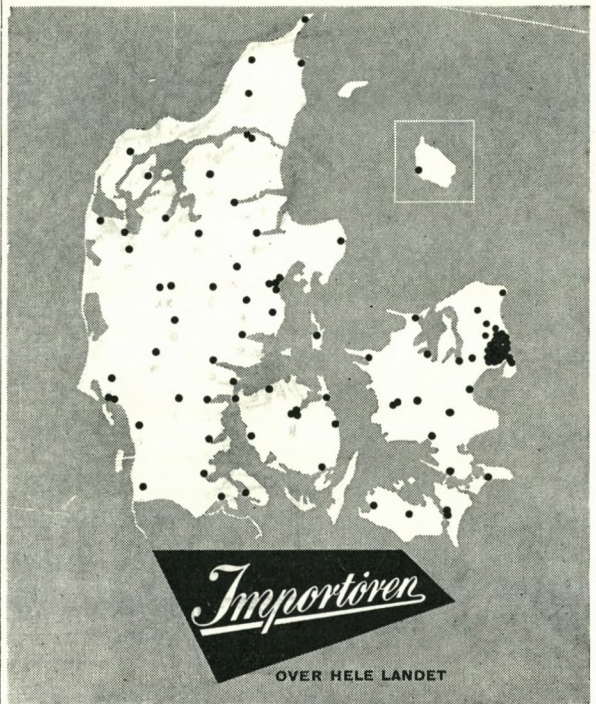
Telf. (03) 63 01 35

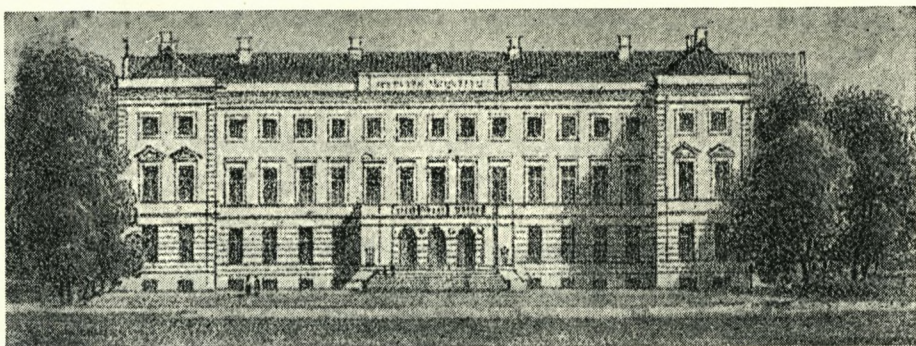
Højlund & Løgstrup

KONSULENTER
FOR VIRKSOMHEDSLEDERE

*Organisation - Markedsføring
Økonomi*

*Bygmarken 8, 3520 Farum
Telefon (01) 95 33 11*

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

APRIL

55. ÅRGANG

NUMMER 4

Viggo Lausten

Flensborg-drengen og Soraneren

Af *Osvald Due*.

Fra slesvigsk side er jeg blevet bedt om en forklaring på den soranske glose: drøjeri. – Det er en gammel foreteelse på Sorø, der hænger sammen med den uskrevne lov, der giver ældre elever »ret« til at kommandere med yngre. Drøjeri kan give sig udslag i noget ret uskyldigt som at bruge de små som bydreng eller som »bagstoppere«, når ældre elever spiller kricket til ét gærde uden at give »ungen« eller »møgungen« (elev i yngste klasse) lejlighed til at få et par slag ved gærdet ind imellem. Går drøjeriet ikke videre, er det ret uskyldigt. Jeg har selv oplevet at være bagstopper, men det var hos et par fine fyre fra II og III g., der altid kastede nogle bolde endda afstemt med min svaghed over for deres kræfter, når spil-

let var endt. At man så måtte bringe rekvisitterne på plads var selvfølgelig helt i orden. Men drøjeriet kunne være og var som oftest af en ondartet karakter. I det skjulte kunne store, ondskabsfulde, måske sygelige sjovere pine og plage små drenge, der ofte måtte leve en del af deres skoletid under stadig angst. Sådan var det engang. Jeg vil tro, at drøjeriet i sin værste form ikke længere finder sted, men vel nok ikke uden ækle undtagelser. Selvfølgelig tolererer skolen ikke drøjeri; men da det er en uskreven lov, at ingen sladrer, beklager sig til en lærer, kan der vel nu og da finde drøjeri sted, som kun ved et tilfælde opdages. Sker det, må man gå ud fra, at det får alvorlige konsekvenser for »drøjerterne«.

Som gammel soraner kan man let genkalde i erindringen den første skoledag, hvor en nyankommen elev nådesløst kastes midt ind i en rædsom bande skidtvigtige, råbende og pralende knægte. Nogle var (og er) håbløst uforbedrelige; de er bøller, magtmisbrugere, fandens karle i flok, men de forvandles til elendige, krybende, feje småkravl, hvis »øretæver i luften« hændelsesvis truer dem.

Jørgen Rasmussen fortæller videre, at Viggo Lausten allerede i Flensborg-tiden havde været spejder. »Han var altid spejder i tanke, ord og handling.«

Sammen med Jørgen Müller¹²⁾ startede han en trop på skolen. Helt uden modstand skete det ikke. Troppen blev kun lige tolereret. En tid var der endog forbud mod at bære spejderuniformen. Dette forbud må dog senere være blevet ophævet, hvilket fremgår af et foto af troppen i uniform. Også af det da endnu eksisterende soldaterkorps var Viggo Lausten medlem. Han var fanebærer, et hverv, der må have fyldt ham med ærlig glæde. Han elskede Danebrog, der for ham var et helligt symbol for det Danmark, han allerede da vidste, han i fremtiden skulle leve og virke for uden for Danmarks grænse. Han tog øvelserne alvorligt. »Han var slet og ret i krig mod prøjserne hver eneste gang,« skriver Jørgen Rasmussen, der slutter sine meddelelser: »Tragisk var Viggo Laustens død, men som han står for mig i minderne, kom meddelelsen om hans bortgang ikke som noget overraskende. Han havde viet hele sit liv for sit elskede Danmark, og i det afgørende øjeblik viste han os, at han heller

ikke veg tilbage for at ofre sit liv. – Ære være hans minde!«

Ved sin ankomst til Sorø så Viggo Lausten sig godt for og indordnede sig under den del af Sorø-»ånden«, der giver sig så sælsomme udslag de første skoledage efter sommerferien. Som allerede nævnt væmmedes han ved drøjeri, og ikke alene undlod han at deltage i dette, da det blev »hans tur«, men han bekæmpede det.

Carl Weismann fremsætter et andet udsagn om Viggo Lausten (brev af 9. decbr. 1969), der går ud på, at »Viggo Lausten husker jeg som den personlighed, han allerede var som dreng.« Med Weismanns tilladelse skal gengives, hvad han skriver: »Han var anderledes, men på en måde, så han straks blev accepteret af os – kammeraterne, da han som ny elev og alumne kom ind i 4. m.

Vi var alle jævnaldrende. Men han var på sin vis ældre – mere moden. Han var, hvad jeg først senere forstod gennem mange ophold i det sønderjyske – præget af at være grænselandsbarn.

Til de meget talende hørte han ikke, men små smil lyste op i hans ærlige ansigt. Måske var det derfor, vi holdt af ham og ubevidst forstod, at han havde visse livsmål.

47 år er forløbet, siden vor lille kammeratflok skiltes – og også han gik sine egne veje. Jeg så ham aldrig siden, men kunne jeg tegne portrætter, ville jeg være i stand til at sætte mig ned og tegne hans karakterfaste ansigt med de milde, blå øje, det stille smil – og det lyse, krøllede hår, sådan som jeg husker

klassekammeraten – 17-årige Viggo Lausten.«

I et andet brev (16. decbr. 1969) skriver Carl Weismann, at nær personlig kontakt med Viggo Lausten havde han ikke, thi »han (V.L.) var voksen – jeg barn – sådan forstår jeg det i dag – han var præget af sin opvækst i grænselandet.« Et klassebillede, jeg har lånt af Jørgen Rasmussen, viser denne, der var fra Åbenrå, og Viggo Lausten som et par ordentlige »klepperter« mellem meget unge og meget barnligt udseende kammerater, der aldrig behøvede at nære angst for drøjeri, men derimod kunne regne med beskyttelse fra disse to ældre, stærkere og karaktermæssigt fine kammerater.

De var begge fra Sønderjylland; de havde begge måttet gå i tysk skole, dog med den forskel, at Jørgen Rasmussen havde sit hjem i den mindre og fredeligere by, Åbenrå, mens Viggo Lausten havde hjemme i den store garnisonsby, Flensborg, hvor modsætningerne var mere udtalt, og nationalitetskampen hårdere. Men de havde dog det væsentlige til fælles, at begge havde i drengeårene gennemlevet de onde krigsår (1914–18) med knugende angst, åndelig og materiel nød, de havde set sorgen ramme mange hjem. I modsætning her til havde Sorø-kammeraternes baggrund været »lunere«. Danmark forblev neutralt under første verdenskrig. I Danmark havde børnene oplevet en oppustet økonomi (»Gullaschtiden«). Alt det, vore landsmænd syd for Kongeåen havde måttet igennem, var stort set for børn i Danmark forblevet noget fjernt, der ikke foruroligede dem.

Fra anden side har jeg ligeledes lånt

nogle amatørfotos. På det ene ses Viggo Lausten som fanebærer og *Wentzel-Froberg*¹³⁾ som fanejunker. Endvidere ses lektor *Lauritzen*¹⁴⁾ med blottet hoved. Billedet er taget under fanemarchen. Det fortælles, at Viggo Lausten bar sin soraneruniform med glæde, og den klædte ham, som han den. Ikke mindre glad var han for sin spejderdragt. Både i Flensborg og i Sorø blev han den ledende skikkelse indenfor spejderbevægelsen. Såvel i spejdertroppen som i soldaterkorpset gav øvelserne lejlighed til at færdes i fri luft i den skønne Sorø-egn, men dette var ikke nok for Viggo Lausten. De søndage, hvor der ingen øvelser var i de to korps, drog den da nyansatte unge adjunkt *P. H. Bohn*¹⁵⁾ ud i naturen med de drenge, der havde lyst til at deltage. Bohn var Viggo Laustens privatpræceptor, og selv om der ikke er meget at holde sig til, når man vil vurdere forholdet mellem lærer og elev, er der dog samstemmende udtalelser, der tyder på, at de to fandt hinanden i fælles nationale interesser. Havde der på dette område med Viggo Laustens faste ståsted i det danske og særlig som Flensborg-mand i modsætning til Åbenrå-folkene været uoverensstemmelse, kunne det måske tænkes, at han havde undslået sig, når Bohn indbød til travelture.

Der kunne nok ellers være opstået vanskeligheder på og om skolen. Her var – som andre steder – lige stejle Flensborg-folk som Åbenrå-folk. De sidste, *H. P. Hanssen Nørremølles*¹⁶⁾ tilhængere, var bestemt ikke ringe folk. Navne som *F. C. Krarup*¹⁷⁾, *H. Raaschou-Nielsen*¹⁸⁾, *H. Ussing*¹⁹⁾ og *F.*

Ohr²⁰⁾ taler for sig selv. Noget vanskeliggere er det at bedømme lektor F. Matthiessens²¹⁾ stilling. Han var selv født i grænselandet og fulgte alt, hvad der tildrog sig dernede med levende og varm interesse. I min skoletid, årene op til 1914, var han den drivende kraft ved indsamlingen af bøger til børn fra dansksindede sønderjyske hjem. Men »Møk« var stemningsmenneske med et varmt hjerte, men ikke altid med »hoved og hjerte i følge«. Det må have været kort tid før Viggo Laustens ankomst til Sorø, at den ivrige Flensborg-mand, graver Niels P. Larsen²²⁾ i spidsen for oprømte og oprørte Flensborg-folk – deriblandt adskillige af skolens elever – gennemførte en demonstration mod grænsedragningen, der udelod Flensborg og omegn fra genforeningen, og højste flaget på Akademiet. I de dage gik bølgerne højt, og det kunne tænkes, at der endnu var dønninger efter denne begivenhed, da Viggo Lausten kom til Sorø.

Andet kunne tyde på, at »stormen« havde lagt sig og med den »dønningerne«. Jørgen Rasmussen skriver (brev af 4. jan. 1970): »Der kan ikke være tvivl om, at Viggo Lausten anså afstemningen for at være en sejr for danskheden, men lige så sikkert er det, at vel ingen i den 2. zone for alvor regnede med, at også den 2. zone skulle blive dansk igen. Netop derfor ville Viggo Lausten tilbage til »Flensborg Avis«, for netop derigenem havde han et godt fodfæste i den fortsatte kamp for danskheden i Syd-slesvig.«

(Fortsættes).

Noter og henvisninger:

¹²⁾ Jørgen Müller, f. 3/9 1904 i København, student (Sorø) 1922, cand. polyt. 1929, virkede som ingeniør 1922–49, leder af modstandsbe-

vægelsens militærgrupper 1943 til arrestation 1944, kaptajn i Hjemmeværnet 1949, lærer ved Hjemmeværnsskolen, oberstløjtnant 1961, chef for hjemmeværnets brevscole.

¹³⁾ Einar Wentzel-Froberg, f. 14/2 1906 på Mejlgård, Randers amt, student (Sorø) 1924, har været beskæftiget ved landbrug, nu ved Junkkers savværk, Køge.

¹⁴⁾ Christian Lauritzen, (1855–1931), præliminæreksamen (Slagelse) 1870, adgangseksamen 1871, cand. polyt. 1878, vikar ved Slagelse Realskole 1879–80, timelærer, adjunkt, overlærer og lektor ved Sorø 1880–1925, cand. mag. 1891, forstander for skolens soldaterkorps fra dets oprettelse 1888, kolonnechef for skolens afdeling af »Det danske Spejderkorps« 1921.

¹⁵⁾ Paul Hugo Bohn, (1891–1954), student (Helsingør) 1909, cand. mag. 1916, timelærer ved Frederiksberg Gymnasium, Amalienborg højere Almenskole og Metropolitan skolen, ved Helsingør højere Almenskole 1917–19, adjunkt og lektor ved Sorø 1920–38, rektor ved Rungsted Statsskole 1939–43, rektor ved Sorø 1944–54.

¹⁶⁾ H. P. Hanssen, (1862–1936), f. på Nørremølle. Sottrup sogn, uddannelse Hejls Efterskole, Askov Højskole og universiteterne i Leipzig, København og Berlin, ejer og redaktør af Heimdal 1893, sekretær for den nord-slesvigske vælgerforening 1888, medlem af den præjisiske landdag 1896, medlem af den tyske rigsdag 1906–19, midlertidig minister for sønderjyske anliggender 1920.

¹⁷⁾ F. C. Krarup (1852–1931), f. i Løgumkloster, cand. theol. 1878, sognepræst i Mariager 1884, i Sorø 1893–1922, lærer i religion for de ældste klasser på Sorø 1893–1914, dr. theol. h.c. ved Kristiania universitet 1894, skrevet en »Etik« som lærebog for undervisningen på Sorø, »Religionsfilosofi« (det betydeligste værk i dansk teologi siden Martensen) 1905, »Livsforståelse« 1915, »Livsførelse« 1918, sin tids betydeligste teolog (P. G. Lindhard i Danmarks Kultur 1940), »Fra Romantisme til Realisme« 1930 redegør for hans personlige livsudvikling.

¹⁸⁾ H. Raaschou-Nielsen, (1871–1948), student (Sorø) 1889, cand. mag. 1896, adjunkt på Herlufsholm 1897–1911, rektor på Sorø 1911–41.

¹⁹⁾ H. Ussing, (1877–1946), student 1895, mag. art. 1901, lærer ved Vejen private Realskole 1902–05, adjunkt og lektor på Sorø 1905–46, dr. phil. 1910, udgav folkloristiske værker.

²⁰⁾ F. Ohrt, (1873–1938), student (Sorø) 1892, cand. theol. 1898, cand. mag. 1901, adjunkt på Sorø 1903–14, dr. phil. 1922, videnskabelige arbejder inden for finsk folkeedigtning og folklorisme (trylleformler).

²¹⁾ F. Matthiessen, (1855–1931), f. i Sønderborg, student (Sorø) 1875, cand. polyt. 1881, kst. lærer på Sorø 1883, adjunkt og lektor 1886–1925, forfatter af afsnittet »Skolen og Opdragelsesanstalten« 1822–1912 i den store Sorø-bog.

²²⁾ Niels P. Larsen, (1871–1948), graver ved Sorø kirke 1906–48, dygtig Sorø-historiker og arkæolog, stærkt sønderjysk interesseret.

Soranerfrokosten

Torsdag den 2. april 1970.

Efter den tid, jeg har tilbragt på denne jord, skulle jeg høre til de gamle, hvis tilværelse forgyldes ved fletning af peddig-rør samt moderat deltagelse i folkedanse. Når den gl. redacteur alli-

gevel vover at orientere bladets læsere med et referat af frokosten, skyldes det en optimistisk, måske naiv tro på, at han (og den mening deles af enkelte af hans omgivelser) endnu har bevaret den øverste etage uanfægtet af den besværlige alderdom (molesta senectus).

Den fungerende formand *Eigil Marquard* motiverede i sine velkomstord, hvorfor han optrådte: Vor elskede formand, Jonas Bruun, var til undersøgelse på hospitalet, og Svend Clausen havde ikke stunder for bare forretninger. Han bragte hilsen fra begge og hengav sig derefter til en lyrisk, begejstret konstatering af, at vi nu havde forår. Inspireret blev han af det skønne billede på sidste soranerblads bagside, samt af synet på terrassen i hans hjem. Her brød våren frem fra kl. 9^{1/2} til 11. Fuglene lod hånt om føde, kvidrede og badede sig (at det udenfor under talen begyndte at sne en smule, generede ikke store ånder). Det hele resulterede i et leve for skolen med det obligate mangelstemmige foredrag af Hauch-verset, med Hebos mesterakkompagnement.

»Mod dumheden kæmper selv guderne forgæves,« siger Schiller træffende, og ligeså træffende udbryder den gl. redacteur: »Mod evighedssild kæmper selv jeg forgæves.« Jeg lader fra nu af silden hvile i sin grav med det gamle latinske mundheld: »Sit tibi terra levis!« – Gid jorden må være dig let!

Da det var H. C. Andersens fødselsdag, redegjorde *Otto Mackeprang* for de tre byer, der havde formet hans liv: Fødebyen Odense, hvor han ved digterens hundredårsdag havde overværet

opførelsen af hans »Ole Lukøje« med dennes betoning af det gode humør, som han også havde i Sorø, hvor han blev legemlig sund og rask og tog en fabelagtig masse kilo på; endelig hans manddoms arbejdsby København, hvor han havde haft den glæde, at den fornemme Vestre Boulevard ved hans indstilling fra den 2. april 1955 kom til at bære digterens navn i stedet for H. C. Andersens gade ved Peblingesøen; denne kom nu til at hedde Kjeld Langes gade, efter en oberst og gl. soraner, der havde udmærket sig i Svenskekrigen 1658 (Sor. Bl. 1954: 110).

Marquard: Folk på 50 regnes for forkalkede, men Mackeprang er blevet frodigere med årene – Fra læserbrevet i sidste Sor. Bl. hører man om medindflydelse, alle steder, i radio, TV, føres dette frem.

Rønhede: Kontakt ml. årgangene er der ikke, de yngre har ingen interesse for Sor. Samf., frokosten falder på et forkert tidspunkt; der skal gå en tid, før man synes, at det soranske er så dejligt. Bladet må kunne gøre noget. *Edv. Kindt*: I vor tid blev vi opdraget til at tage hensyn, og vi fandt os selv til rette i arbejdet. Nu kræves der; det er samfundets pligt at bære de unge på hænderne; alt lægges til rette. At studere er et gode og et privilegium. *H. Krog-Meyer*: Jeg præsenterer mig som manden i midten. Der kan ikke gøres mere i bladet; udover fester og frokoster burde der være mere for de unge. *Sanders* foreslog, at Sor. Samf. én gang årlig udsatte en prisopgave: Sorø i dag og Sorø i morgen – bedste besvarelse

skulle optages i bladet og honoreres med 100 kr. Tilrådt af *Gudmund Magnussen*: Jeg har selv i sin tid været en provo og var glad ved for nogle måneder siden af Samfundet at blive indbudt til frokost. Kan vi mon ikke få folk i Sorø til at opføre ruskantaten ved årsfesten?

Marquard: Den nuværende generation har ingen mulighed for at forstå os. Ungdommen af i dag er der ikke noget i vejen med – tværtimod. *Saxtorph*: Der er et interregnum, før man får lyst til at komme i Samfundet. Er dette interesseret i at trække de unge til sig? Vi har dog immervæk det fælles, at vi alle har gået på Sorø – og på en eller anden måde må vi indfange de 28–30 årige, dog uden at lefle for dem. Fru *Ellen Boserup* bragte en tak, fordi Samfundet havde sendt en hilsen til hendes mand, Otto Boserups 80-års dag – Otto tilhører årgang 1904; den tilstedeværende snes deltagere repræsenterede årgangene 1902–64. *Otto Mackeprang* mente, at der var meget stof at hente fra skolen: Musiklivet f. eks. (hendøende), pigernes indtryk af skolen. Næste gang mødes vi *torsdag den 14. maj, kl. 12,15 præcis*, mærk datoen!

Syv vise samledes til Nachspielet, hvor det svirrede med fuld folkepension og trækprocenter, hvorfor jeg foretrak at fortrække og sammen med mine to trofaste ledsagere nød en skøn tur til Langelinie og på vejen hjem det forholdsvist uberørte, idylliske Tårnbæk.

P. Sch.

Læserbreve

I.

Kære allesammen!

Steen Juul-Møller og Poul Schjærff taler vist forbi hinanden i marts-nummeret af Soranerbladet. Det er meget alvorligt, fordi jeg tror, at der er tale om typiske repræsentanter fra hver sin soranergeneration.

Lad mig da forsøge at lede os på sporet af hinanden.

Schjærff forklarer, hvorfor han mener, at soranerbladet er så godt sådan som det er, og han skriver, at de unge er velkomne til at ytre sig, samt at han ikke forstår det med, at bladet skal motivere, fremme og koordinere et levende miljø udenfor skolen for gl. soranere.

Steen har til gengæld ikke forstået, at Schjærff og med ham alle dem, der præger Soransk Samfund i dag, netop er motiverede i en sådan grad, at de ikke kan forstå, at vi andre ikke er det! Motivationen får disse gamle drenge til at bruge tid, kræfter og penge på at hæge om »mindet om vor kære gamle skole og samfundet, der samler os her i dag.« De glæder sig inderligt over at være sammen i det levende miljø, som de føler, at Soransk Samfund fremmer og koordinerer. Det er endvidere mit indtryk, at de altid er oprigtigt imødekommende overfor de unge, selv om de naturligvis helst selv vil være dem, der taler – det er da meget menneskeligt!

Generationsskiftet i Soransk Samfund foregår langsomt. I de 14 år jeg har været gl. soraner er der ingen væsentlig ændring sket i tonen, som den afspejler sig i soranerbladet og ved de møder, jeg har været med til. På skolen er der derimod sket ændringer; diskussion om eller oprør imod ordensreglementet var utænkelig for 14 år siden – men endnu er der vist ikke alvorligt skred i autoriteterne. Verden udenfor

såvel Soransk Samfund som Sorø Akademis Skole – helledusseda! det eneste beroligende er faktisk, at billedet er så forvirrende, og at jeg efterhånden erkender, at livet netop er vidunderlig usikkert.

Skolen er ikke mere det lukkede miljø som for en generation siden, det tror jeg, at de gamle er tilbøjelige til at glemme. Man rejser oftere på week-end og på ferie og modtager mange andre indtryk. Samtidig med at man vokser op i den højt besungne soranske tradition, vokser man nu op i et forrygende univers serveret på nært hold af vor moderne kommunikation og massemedierne.

Desuden er det værd at huske på, at uddannelse i mindre og mindre grad bliver de fås privilegium; skoler som er fuldt på højde med vor kære, gamle osv. skyder op som paddehatte overalt i landet. Soranere af i dag kan ikke føle, at det er noget særligt fortrin at have gået på Sorø Akademis skole – på visse punkter måske snarere tværtimod.

Hvis Soransk Samfund overhovedet skal overleve under de betingelser, må det forandre sig. Hvad angår aktiviteten med at finde forskelligt historisk materiale med tilknytning til Sorø er det vel i orden; men mennesker behøver menneskelige relationer – som tilforn – derfor kan Soransk Samfund kun udvikle sig i retning af det mere alsidigt levende og åbne miljø, som Steen antyder i sit brev.

Jeg håber ikke, at dette på nogen måde kan opfattes negativt eller kritisk, for det gider jeg slet ikke være. Idet jeg erkender min soranske rod, har jeg for søgt at gøre opmærksom på, at forudsætningen for at forstå hinanden er, at man kan se, hvordan nye tider også er væltet ind over os.

Helle Algreen-Ussing
s. '56, civilingeniør mm.

II.

Foranlediget af Steen Juul-Møllers læserbrev i Soranerbladets martsnummer beder jeg Dem give plads til dette:

Jeg har nu gennemset samtlige numre af bladet fra 1969, og jeg må faktisk give Steen ret i, at der står alt for lidt om skolen af i dag. Jeg synes, det er vældig godt, at der findes et sted, hvor gamle soranere kan se, hvordan det går hinanden, og mig morer det at læse erindringsartiklerne og derigennem få en fornemmelse af, hvordan det hele har været i mere eller mindre fjerne fortider. Men spørgsmålet er vel, hvad det hele ville være værd, om skolen ikke stadig fungerede? Ikke ret meget, tror jeg. Hvis man ikke til stadighed følger tråden fra fortiden op i nutiden – og helst også lidt ind i fremtiden – ja, så brister tråden altså, og tilbage vil sidde disse rædselsvækkende gamle soranere, som kniber en tåre, hver gang SKOLENs navn nævnes.

Det er da rigtigt, som hr. Schjærff skriver i sit svar, at der i bladet sker fyldig omtale af sportsbegivenheder, baller, Baldur og Øms, men jeg mener – og håber i alt fald – at der foregår andet end sport og baller. Alt det omtalte er jo fritidsaktiviteter, og da det drejer sig om et regulært undervisningssted, må der ganske givet ske en masse andre spændende ting, som kunne omtales i bladet og evt. tages op til debat.

For vedblivende at hente inspiration i Steens indlæg, kan jeg tage en ting som uniformsproblemet. Ja, lektor Ravnig har ganske vist en artikel om uniformen i februarnummeret, men den havde nu da ikke meget med debat at gøre. Måske skulle gennemgangen af uniformens historie fremtræde som et argument for dens bevarelse, men siden hvornår er det, at en ting har bestået i 142 år, i sig selv blevet et sagligt argument for, at den stadig skal eksistere? Dette være ikke sagt, fordi jeg selv ønsker uniformen afskaffet – tværtimod, for jeg mener, i modsætning til »oprø-

rerne«, at den stadig har en funktion som dække for sociale uligheder. I lektor Ranvigs artikel nævnes, at rektor Østergaard og eleverne havde en række argumenter for deres holdning, men det blev ikke med ét ord nævnt, hvad disse gik ud på, og det var vel egentlig det, der havde størst interesse. Det var i alt fald ikke muligt for nogen gammelso- raner at tage stilling til problemet alene på baggrund af den artikel.

For at bøde på denne manglende ori- entering om nutiden kunne man så ikke f. eks. stationere en korrespondent på stedet (evt. en »beskæftigelseshungren- de« gammel-soraner blandt lærerkolle- giet!) eller bringe citater fra Sic om »varme« emner?

Venlig hilsen
Bodil Wille Møller (s. '66)

III.

TIL SORANSK SAMFUND

I fortsættelse af sidste nummers læ- serbreve vil jeg gerne komme med et par kommentarer og spørgsmål, idet jeg ikke synes de af Juul-Møller stillede forslag bør dø hen uden debat.

En af mine medstuderende har været blandt de studenter, der rejste rundt og orienterede om universitetsstudiet, og hans indtryk af soranerne var: »En samling underkuede og autoritetstro personer, som nærmest måtte provoke- res for at vi kunne få en samtale i gang, hvilket til dels også skyldtes, at de mente, de vidste alt om et studium, hvilket jo slet ikke var tilfældet.« Umiddelbart ville jeg protestere, men efter at have tænkt mig lidt om måtte jeg faktisk give manden ret.

Udover at det således er et problem at få soranere i tale, er det vel også et spørgsmål, om den nuværende studie- orientering er tilstrækkelig, idet 4 mand skal dække *alle universitetsstudier*, mens der er 1 mand fra hvert af føl- gende steder: Polyteknisk, Handelshøj- skolen, Kunstakademiet, Landbohøjsko- len og seminarierne.

Som det vil ses mangler erhvervslivet

og militæret helt, universitetet er for dårligt repræsenteret (måske ikke for- holdsmæssigt), og spørgsmålet, om mili- tærtjenesten skal afvikles før eller efter et studium kan ej heller belyses.

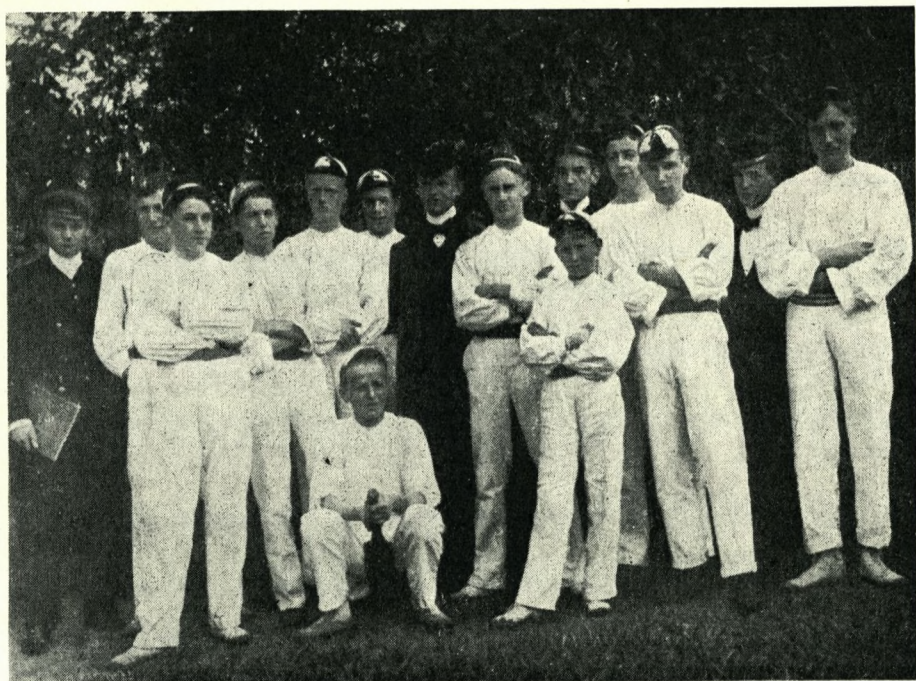
Problemet bliver nu, om Soransk Samfund kan afhjælpe nogle af disse problemer, jeg skal ikke afgøre det, kun fremføre nogle argumenter. Evnen og muligheden må være til stede, idet til- strækkelig mange af medlemmerne bør være villige til at tage del heri, og spørgsmålet bliver så, om man, og det vil sige 3 G'erne (plus realister?) øns- ker en videre studieorientering, for som sagt synes de, at de ved alt hvad de bør vide. Det havde været en oplagt opgave for skolens elevråd at undersøge dette, men samme elevråd har, så vidt jeg forstod under mit besøg i forbindelse med gl. soranerløbet, nedlagt sig selv på det sidste.

Herved tangerer vi endnu et af de punkter, der blev berørt i sidste num- mer. Var det ikke oplagt med en orien- tering om elevrådets virke? Jeg er sik- ker på, at mange ældre undrer sig over dette fænomen, og specielt ville det være interessant at høre om årsagen til dets tilsyneladende nedlæggelse.

Hvordan ligger det egentlig med nu- værende elevers kendskab til Soransk Samfund? Jeg kan kun sige, at mit eget var yderst ringe, og derfor mener jeg, der burde gøres lidt mere reklame for foreningen på skolen. Ville interessen blandt eleverne for bladet her mon ikke stige, hvis der bragtes lidt mere nutidigt stof?

Slutteligen er det af en anden soran- er blevet foreholdt mig, at foreningen var selvhævdende, og det er der vel lidt om, i hvert fald har man endnu ikke følt det nødvendigt at oplyse de yngre årgange om prisen på soraner-frokos- ten, og det tror jeg ville være en yderst relevant oplysning for mange.

Lars Skov Andersen
(s. '64)
Medlem af Nat-Geo rådet

*Sorø Akademis Crickethold
til kamp i Odense 27-9-1903*

Fra venstre til højre: Aage Meulengracht, Otto Slagers, Aage Hansen, Jonas Lind, K. Dalgas Langballe, Jørgen Rasmusen (siddende), Jørgen Rudolf Stavnsbjerg, premierløjtnant Kay Holck, Kai Thrane, C. J. Lund, Carl Lorenzen, Gudmund Effersøe, Sophus Holst-Weber, Poul Nørlund, Andreas Jordy.

Skovrider *Carl Lorenzen* («Kalle»), IV '04, har sendt os ovenstående gruppebillede; der var adskillige cricketberømtheder imellem, f. eks. Stavnsbjerg, Effersøe og Holst-Weber. Naturligvis vandt man kampen. For at opnå korrekt identificering henvendte jeg (red.) mig til en af deltagerne, overlæge Kaj Thrane; han ikke alene opgav samtlige navne, men føjede dertil nogle karakteriserende kommentarer til hver enkelt; disse gengives i hovedtræk i det følgende, suppleret med enkelte mere reelle tilføjelser af red.

1. *Aage Meulengracht*, 1885–1959, s. '04, holdets regnskabsfører, Thrane karakteriserer ham som en køn og elskværdig dreng, mere moden end gen-

nemsnittet af hans kammerater, velbevaget, politisk og litterært interesseret (altid til stede ved lejligheder, hvor Georg Brandes talte), havde en smuk tenor, var med blandt soloerne ved konfirmationskantaten og ved en bestemt lejlighed en frygtløs ordfører for gymnasiasterne, der overfor rektor Bartholomæus Hoff protesterede imod en afgørelse i en bestemt sag. Han besad tilføjelige humor og skrev ved en Baldur-fest en morsom latinsk sang. – Han var skolemand, 1918–45 adjunkt og lektor ved Aalborg Katedralskole.

2. *Otto Slagers*, 1896– ca. 1942, udg. 1906. Han havde uhyre kræfter, slog mange ridehustaver og var en højt vurderet åre ved kaproningerne på søen.

Var ved militæret og havde til sidst en cigarforretning.

3. *Aage Hansen*, 1887-, r. '05, fra Snertingegaarden i Præstø amt. Var en elegant leder af soldaterkorpset. 1910 til Canada, hvor han udmærkede sig militært og senere blev sherif.

4. *Jonas Lind*, 1886-1964, udg. 1906. Han lo altid, så tårene trillede ned ad hans ferskenkinder. I skolen udpræget humanist og litterært interesseret, efter skolen bosat i Paris som stor og dygtig direktør for margarinefabrikker; livet igennem gav hans humane sindelag sig udslag, bl. a. som ivrig tilskynder ved indsamling for genopførelsen af katedralen i Reims og som medlem i bestyrelsen for dansk Understøttelsesforening i Paris.

5. *Knud Dalgas Langballe*, 1887-1961, s. '06. Genert skoledreng, men det gik af ham, da han udviklede sig til en kendt københavnsk advokat (1919-61).

6. *Jørgen Rasmusen* (siddende), 1886-1950, s. '05. Udmærkede sig i skolen ved sin interesse for historie. Den eneste jeg Thrane) har sloges med bag Røssings Have. Bagefter vaskede vi gensidigt blodet af hinandens ansigter. Kampen var provokeret af et par andre labaner, og vi var begge for bange for at blive kaldt feje til at afslå slagsmålet. - Jørgen Rasmusen, af den kendte Korsørslægt, drev forskellige virksomheder i Korsør (Korsør Margarinefabrik, Fabrikken Mayo).

7. *Jørgen Rudolf Stavnsbjerg*, 1887-1937, s. '05. Holdets fremragende keeper og vel nok den bedste mand ved gærdet. Nevø af H. P. Hanssen, Nørremølle. - På Sorø var han i lige grad afholdt af lærere og kammerater, retlinet og en modstander af enhver form for »drøjeri«. Overalt sikker, ligevægtig og retfærdig.

8. Premierløjtnant *Kay Holck*, 1879-1943. Sammen med Brix vor elskede og beundrede gymnastiklærer (assistent).

9. *Kaj Thrane*, 1886-, s. '05. Elendig gærdespiller, men god i marken. Oplevede som cricketspiller sin største triumf, da han engang ved en kamp med AB greb københavnerholdets bedste mand, Buchwald, ud. B. slog en vældig høj bold helt ned mod Klosterporten, hvor jeg stod på yderste højre fløj. Idet jeg gik lidt frem, kom solen lige i mit synsfelt, og bolden blev usynlig for mig. Et øjeblik efter blev den atter synlig, og jeg nåede den lige akkurat ved at springe tilbage og gribe den med højre hånd. Bolden sad der, og der blev applauderet. - Thrane har siden 1924 virket som læge i Svendborg, i årene 1924-66 som overlæge ved øreafdelingen på Sct. Maria Hospital.

10. *C. J. Lund*. I mørkt tøj, bagest. 1886-1948, s. '04. Om ham hed det engang i en revy på gymnasiet: »Dum, dum! Her kommer Lund. Sikke no'ne plader, sikke no'ne lader!« - Anset skolemand, sidst lektor ved Aurehøj gymnasium i Hellerup til sin død.

11. Den lille flotte fyr er *Carl Lorenzen*, aldrig kaldet andet end »Kalle«, 1888, IV '04. Jeg husker en aften på Storeplads, hvor han kom løbende med lommeørklædet stoppet i munden, ledsaget af Jørgen Jørgensen, nu Borde, 1885-1957, r. '01, på cykel. Han havde gennemført løbet rundt om Sorø Sø på rekordtid med J.J. som kontrol. - Carl Lorenzen har været skovrider på Hovedgaard skovdistrikt 1930-67.

12. *Gudmund Effersøe*, 1886-1945, s. '05. En af holdets bedste spillere. - Læge, sidst kredslæge i Mariager 1926-1945. En af de fineste cricketspillere, Sorø nogensinde har fostret. Udfoldede blændende egenskaber som gærdespiller.

13. *Sophus Holst-Weber*, 1886-, s. '04. Holdets fineste overarmskaster. En fremragende matematiker, der dengang sammen med Knud Estrup og Niels E. Nørlund udgjorde et team, som deres matematiklærer Fr. Matthiessen (»Møk«) sagdes at lære meget af. Dr. phil. 1916. Store stillinger i Holland.

14. *Poul Nørlund*. Reserve. 1888-1951, s. '06. Historiker, direktør ved Nationalmuseet.

15. *Andreas Jordy*, holdets anfører. Sammen med Holst-Weber holdets kaster; specialist i underarmskastning. 1884-, s. '1904. Landmand siden 1914 i Sverige.

Dødsfald

BØRGE HERFELT

* 17. februar 1916 - † 8. januar 1969.

Børge Herfelt, der var født i Store Heddinge som søn af læge Mads Christian Herfelt (død 1950) og hustru Johanne Carla Christensen (død 1956), optoges 1931 i 1. G. på Sorø og udgik som student 1934.

Efter at have bestået 1. del af medicinsk embedseksamen gennemgik han uddannelse ved Intendanturkorpset, avancerede 1962 til oberstløjtnant og gjorde tjeneste forskellige steder indenfor intendanturen, sidst (1968) ved Forsvarsakademiet.

Indadtil som udadtil var Børge Herfelt vel anskrevet; hans medarbejdere fremhæver, at han var solid, grundig, ordentlig og pålidelig i det arbejde, han forestod; fra alle sider anerkendes hans indsats.

DISTRIKTCHEF

J. M. NELLEMANN

* 6. juni 1902 - † 23. maj 1969.

Johannes Mogens Nellemann, født i Hesnæs, Aastrup sogn pr. Stubbekøbing, var søn af skovrider Ludvig Peter Nellemann (død 1954) og Ida Marie Krag. Optaget 1913 i 1. m. på Sorø, tog realeksamen 1919, var ved landbruget 1920-26; i årene 1926-30 var han production manager i National Dairy, Detroit, Mic, USA, 1931-32 ansat ved Det danske Mælkekomagni i København, derefter i D.D.P.A., Dansk Esso A/S som repræsentant, agent og sluttelig som distriktchef i årene 1933-67; pensioneret 1967. Det faglige arbejde, som han udførte dygtigt og præcist, slappede han af fra ved sine fritidsinteresser: Jagt og sejlsport.

MAJOR GUSTAV AGERSTED

* 27. januar 1903 - † 12. oktober 1969.

Gustav Agersted tilhørte en kendt Ringstedslægt; faderen Sophus Holger Agersted, der døde 1918, var købmand. Agersted kom på Sorø 1915, tog 1919 realeksamen, kom i handelslære, var 1924-25 på kornetskole, fortsatte indenfor handel, 1939-43 var han indkaldt som løjtnant; fra 1944 fast reserveofficer i Rønne, 1951 kaptajn, senere major og tog 1963 afsted med pension, hvorefter han virkede indenfor forsvarrets auditørkorps. Hans to poler var det civile: handelen, og det militære, og på begge områder viste han omhu og dygtighed.

FRITHJOF BAY

* 1. oktober 1907 - † 8. december 1969.

62 år gammel døde Frithjof Bay efter i 20 år at have været hårdt ramt af disse-

mineret sclerose. Han bar sin sygdom tappert, søgte alt det lyse og gode ved livet – han var en livskunstner, et eksempel for andre. Efter realeksamen på Sorø 1925 uddannedes han ved landvæsenet og virkede som landmand og gartner. Han boede i en del år i det idylliske Bøgebjerghus ved Hørsholm og havde bl. a. en tid noget regnskabsarbejde hos soraneren, læge Carl Jul Hansen (s. '1923), Hørsholm. I begyndelsen af 1960'erne lærte jeg ham at kende; ufortrødent kørte han rundt i sin vogn, aflagde besøg, altid glad og oplagt. 1963 brød han op fra Hørsholmegnen, byggede hus i Assens ved Mariager, Kærnehuset kaldte han det, og faldt hurtigt til blandt naboerne, hvoraf flere bad ham om råd til deres haver; i et brev skriver han: »Jeg kommer hjem til min kone og siger, at jeg har været på arbejde og er rævestolt.« Efterhånden følte han sig næsten som jyde; aldrig fortrød han, at han forlod Sjølund's fagre sletter, skriver han. Overalt mødte han hjælpsomhed og venlighed, og når sindet er opladt, bliver tilværelsen trods sygdom næsten en rigdom.

I Sor. Bl. har Bay skrevet flere artikler, bl. a. nogle minder og om soldaterkorpset.

Hans broder *Bjørn Bay*, 1905–1965, r. 1921, var prokurist i firmaet A. Nielsen på Lolland (Se Sor. Bl. 1965:103).

P. Sch.

KONTORCHEF KAI CHRISTENSEN

* 2. marts 1902 – † december 1969.

Søn af slotsgartner Chr. W. Christensen (død 1921), Tølløse; gik på Sorø fra 1914, tog 1919 realeksamen, uddannet ved handel, stilling som bogholder i fle-

re store firmaer; fra 1936 kontorchef hos Ginge – Rådvad, Holger Nielsen & Co. A/S, København, 67 år.

ESBEN CHRISTENSEN

* 4. august 1902 – † januar 1970.

I de sidste 6–7 år havde Esben Christensen været plaget af sygdom, hvorfor han 1963 fratrådte sin stilling på Kolding strømpefabrik, hvor han havde været ansat siden 1934. Efter mellem-skoleeksamen fra Sorø 1917 tog han 1918 realeksamen fra Nykøbing F., uddannedes ved landvæsen og var forvalter på flere store gårde. Derefter forlod han Danmark, udvandrede 1926 til Argentina, var en tid teknisk tegner, senere ansat på et kommunkontor og vendte hjem 1929. Hans særlige interesser var cricket og idræt. 67 år.

GODSEJER THEODOR SUHR

* 31. januar 1895 – † 10. februar 1970.

Efter nogle ugers sygdom og kun få dage efter sin 75 års fødselsdag døde godsejer Suhr, Bedstedgaarden, den 10. februar på Ringsted sygehus.

Han var født på Rosengaarden i Kværkeby, søn af godsejer J. T. Suhr (død 1920) og Eva Fabricius (død 1959). Efter at have gået på Sorø Akademi (r. 1912) fik han efter slægtens traditioner sin videre uddannelse indenfor landbruget. Han aftjente sin værnepligt ved livgarden og tog derefter 1½ år til Argentina, en tid, der gav ham udsyn og indblik i fremmede forhold, og som samtidig vakte hans store interesse for ridesporten.

1920 var han atter hjemme og fik da Bedstedgården i forpagtning for senere, i 1933, at overtage den til ejendom.

Th. Suhrs store interesse var land- og skovbrug, og på Bedstedgården fik han brug for alle sine evner og sin lyst til at virke. Gennem et omfattende drænings- og afvandingsarbejde drev han gården frem til at blive en god og yderlig bedrift. Ved siden heraf holdt han meget af sine skovarealer. Han kunne lide at færdes her, og glæden ved naturen førte også til, at hans skove altid var åbne for andre gæster. Såvel spejdere som hjemmeværn fandt altid et fristed på Bedstedgården og satte stor pris herpå.

Med sin ligefremme venlighed tog godsejer Suhr mod dem alle, og det samme sind prægede også hans hjem. Sammen med sin hustru, fru Else, født Kipp, satte han gæstfriheden højt, og stor var vennekredsen, der søgte hertil. Efter hustruens død i 1949 har datteren, Inge Suhr, på smukkeste måde ført disse traditioner videre og været sin fader en trofast støtte.

Foruden at passe sin gård og sine skove var Th. Suhr i mange år interesseret og virksomt medlem af hjemmeværnet, ligesom han i en årrække var med i garderforeningens ledelse. Hvor han færdedes, vandt han sig venner, ved sit redbonne og åbne sind og ved sit lune smil. Og han vil blive savnet, i den store familie som i den store vennekreds.

Godsejer Suhr efterlader sig foruden datteren en søn, godsejer *Th. Suhr* (s. '41), der er medejer af Bedstedgaard og Truelskovgaard siden 1961.

En broder til Theodor Suhr er *Edvard Suhr* (s. '14), afdelingsingeniør 1948-66 i Direktoratet for Patent- og Varemær-

kevæsenet, hvor han havde været ansat siden 1920.

P. Sch.

MANFRED W. HAMMERICH

* 3. april 1910 - † 19. marts 1970

Efter nogen tids alvorlig, snigende sygdom, døde komponisten, radioingeniør *Manfred Wharton Hammerich* den 19. marts, 59 år gammel.

Efter skolegang på Sorø (m. '26) og forskelligartet uddannelse (teknisk skole, adgangseks. til polyteknisk læreanstalt) arbejdede Hammerich livet igennem på mange forskellige områder: Handel, teknik, radio; siden 1961 var han teknisk leder af lydavisen for blinde. Alsidig og fuld af interesser var han, men det bærende i hans liv var musikken. Musikaliteten fik han i arv efter faderen, komponisten Asger Hamerik (1843-1923), hvis anden søn Ebbe Hamerik (1898-1951, s. '1916) var en overordentlig fin komponist. Manfred H. bevarede familienavnets oprindelige stavemåde. 13 år gammel komponerede han sin første melodi, og han fuldførte i årenes løb flere hundrede kompositioner, kirkemusik, symfonien »Puk« og mange småsange.

Stor glæde fik han af sin »Sang om Glæden« til digterpræsten Karl Lindqvists tekst; ved orgelet i Sorø Kirke inspireredes han til at sætte digtet i toner; i december 1968 foredroges sangen for første gang offentlig ved en gudstjeneste i Lyngø Kirke og vandt stor udbredelse rundt om i landet (Se Sor. Bl. 1969:46 og 91). Jeg havde ikke så lidt forbindelse med ham dengang og tidligere og fik et levende indtryk af et menneske, der med liv og sjæl gik op

Hermed indbydes til

*Fraternitas Soranas 34. stævne
på Hotel Vægtergården, Mols,
den 26.-28. maj 1970*

Håbet om at mødes i soranerkredsen lever igennem den lange vinter, og Mols ligger nogenlunde midt i Danmark – næsten lige langt fra København, Skagen og Sønderborg. Spørg en af os om rejsemuligheder og vær velkommen!

Vi har opsat følgende program:

Tirsdag den 26. maj:

- Kl. 15,00 Velkomst ved *Jens Juul*. Derefter frit samvær.
- Kl. 18,00 Middag.
- Kl. 20,00 *Krog-Meyer* viser lysbilleder og fortæller om Australien.

Onsdag den 27. maj:

- Kl. 8,30 Morgenbord. Derefter andagt ved *Bakmann Christensen* og foredrag om Bonhoeffer af *Jørgen Glenthøj*.
- Kl. 12,00 Frokost.
- Kl. 14,00 Udflugt.
- Kl. 18,00 Middag.
- Kl. 20,00 Soraner-aften. *Engsig-Karup* er indbudt som magister loquendi.

Torsdag den 28. maj:

- Kl. 8,30 Morgenbord. Derefter andagt ved *Johannes Hansen* og ordinær generalforsamling.
- Kl. 12,00 Frokost. Afslutning ved formanden.

Prisen må ses på baggrund af, at moms og service nu medregnes deri; den er sat til 140 kroner for hver – at afregne med værten. Tilmelding må ske senest den 1. maj 1970 til en af undertegnede.

Ebbe Christiansen

Jens Juul Sørensen

Olaf Krog-Meyer

i det, der til enhver tid fyldte ham; et menneske med sans for det gode og skønne og med levende følelse for sine medmennesker. Siden 1953 havde han og familien boet på Frederiksberg ved Sorø; han følte sig hjemme i Sorøskove og fredelige natur.

P. Sch.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i maj:

3. Direktør *Jacob Olaus Hansen* (f. 1920), Bolbrovej 40, 2960 Rungsted Kyst.
4. *Jens Henrik Rahlff* (f. 1900), Pelican Reach, P. O. Box 2008, St. Thomas, Virgin Islands, USA.
5. Skuespiller *Henrik Bentzon* (f. 1895), Slotsvej 79, 2920 Charlottenlund.
5. Fabrikant (I/S Altica) *Bent Henningsen* (f. 1920), Callisensvej 19, 2900 Hellerup.
7. Journalist, informationskonsulent *Erik la Cour Halved* (f. 1920), Sct. Hans Torv 30, 2200 Kbh. N.
8. Fhv. købmand *Ove Chr. Wegener* (f. 1880); på Sorø 1892-94.
9. Erhvervschef *Hans Chr. Steen-Jørgensen* (f. 1910), Industrivej 11, 9491 Pandrup.
10. Ladningskontrollør *Knud Bjørning* (f. 1885), Guldbergs Have 22, 2000 Kbh. N.
11. Overlærer *Helge Hauergaard* (f. 1910), Amagerfælledvej 5, 2300 Kbh. S.
12. Skuespiller *Knud Hallest* (f. 1900), Ellevænget 4, 2800 Lyngby.
12. Flyverkaptajn *Kjeld Rønhof* (f. 1920), Alléen 73, 2770 Kastrop.
14. Gartner *Kaj Zoffmann* (f. 1885), Brorup pr. 4262 Sandved.
14. Rådgivende ingeniør *Kaj Hviid Jensen* (f. 1900), Treldevej 13, 7000 Fredericia.
14. Arkivar *Paul Rantzau* (f. 1920), Tyrsbakke 9, Søllerød, 2840 Holte.
15. Kontrollør *Carl Axel Sværd* (f. 1910), Ellehammersvej 12, 2770 Kastrop.
16. Driftsingeniør *Hans Aaberg* (f. 1920), Lindevænget 5, 4600 Køge.
17. Prokurist *Børge Knap* (f. 1920), Vandtårnsvej 18, 3460 Birkerød.
17. Fru *Elisabeth Svenningsen*, f. Simmenfeldt (f. 1920), Enighedsvej 30, 2600 Glostrup.
19. *Henning Jensen* (f. 1920), Møllebjergvej, 4220 Korsør.
20. Læge *Niels Bay* (f. 1910), Hostrups-gade 10, 8600 Silkeborg.
20. Lektor *Mogens Kragh Leth* (f. 1920), Rosenborg Allé 6, 8900 Randers.
20. Ass. overlæge *Jørgen Rygaard* (f. 1920), Strandvejen 189, 2900 Hellerup.
22. *Svend Aage Steen Grølsted* (f. 1885); på Sorø 1897-99.
23. (Ringsted Autoophug) *O. E. Nielsen* (f. 1900), Roskildevej 50, 4100 Ringsted.
23. Ekspeditionssekretær *Chr. Falster* (f. 1920), Schweizerdalsvej 91, 2610 Rødovre.
24. Direktør *John Larsen-Jensen* (f. 1920), Stubbedamsvej 104, 3000 Helsingør.
28. Revisor, bogholder *Frederik Winther-Haüser* (f. 1890), Læssøgade 8, 5000 Odense.
30. Direktør *Gunnar Knudsen* (f. 1910), Esperance Allé 1, 2920 Charlottenlund.

*

Rektor *Aksel Arndal* (s. '23) er afskediget på grund af svagelighed i nåde og med pension fra embedet som rektor ved Vestjysk Gymnasium, Tarm, fra den 30. april.

Den 1. april 1970 havde bankdirektør *Jørgen Fanø* (s. '36) været tilknyttet »Haslev Bank« i 25 år. Han begyndte som bankelev i »Banken for Vordingborg og Omegn« 1936-40; var ansat i »Østsjælland Landbobank« i Køge 1940-43, i »Haandværker- og Landbobanken i Haslev« 1943-45; da denne blev overtaget af Haslev Bank, overflyttedes *Jørgen Fanø* hertil og avancerede gennem graderne som fuldmægtig, bogholder og kontorchef til direktør 1962.

Han er stærkt interesseret i organisationsarbejde og har bl. a. ydet en værdifuld indsats til forbedring af bankfunktionærens løn- og arbejdsforhold.

En rolig, nøgtern og vel afbalanceret personlighed. Hans fritidsinteresser er lystfiskeri og bridge.

Det var ikke *Carl Hansen*, men *Carl Hanson* (s. '51), hvis udnævnelse til kontorchef vi bragte i forrige nummer. Teknisk uheld. Vi beklager!

Den nye Stenlille kommunes kommunalbestyrelse samledes den 24. marts til konstituerende møde på kommunekontoret i Stenlille. Til borgmester foresloges købmand *Børge Vadum* (r. '31), der valgtes med 9 stemmer, medens 4 var blanke. Købmanden takkede for valget og så det som sin opgave at formidle et samarbejde til alle sider. Den store købmandsforretning, hvis leder han er siden 1963, kunne den 1. maj 1969 fejre 100 års jubilæum (Se herom Sor. Bl. 1969:91).

Hans broder *Tage Vadum* (s. '29) er læge i Vejle.

Lærer *Flemming Jensen* (r. '45) er blevet genvalgt som borgmester i Høje Taastrup kommune.

Undervisningsministeriet har under 18. marts 1970 efter anmodning fritaget lektor ved Gladsaxe gymnasium *Ib Juul* (s. '47) for hvervet som undervisningsinspektør i direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen fra den 31. marts 1970 at regne.

Ib Juul er blevet borgmester i Herlev.

Svendborg-Sorø - retur ved århundredeskiftet

hedder en kronik, som bankfuldmægtig *Knud Jølver* har publiceret i Fyns Amts Avis den 12. marts 1970. Han mindes de to byer, der har præget hans liv, fødebyen Svendborg med den skønne Sct. Nicolai Kirke og Sorø. Fra Svendborg kom han 1897 på Sorø og udgik derfra i 1903 som student.

»Det er disse seks år, jeg kan takke for min åndelige udvikling . . . Jeg kender ikke noget sted i kongeriget Danmark, hvor den akademiske ånd hviler over stedet som i Sorø, vel at mærke inden for klosterportens mure.«

Ret indgående fortælles der om kirken; i det ydre en streng og enkel ci-stercienserkirke, i sit indre rummende en enestående rigdom af arkitektoniske enkeltheder: De rigt varierede piller med deres bundter af halv- og trekvartssøjler er noget for sig i vor arkitektur; den er et hvilested for Hvideslægten, hvorom skjoldefrisen under højkirkens vinduer fortæller, munke-trappen, der fra sovesalen (dormitoriet) førte over i kirken i natten under kernerens lys, endelig det mægtige krucifix i korsskæringen fra 1527, skåret af *Claus Berg*. Andet kunne nævnes, men dette er nok til at vidne om kronikørens kærlighed til hans livs grundlag.

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
Civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10
2880 Søborg
Tlf. (01) 69 11 44
Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion
Lektor P. Schjærff (ansvarshavende)
Højagervej 67
2960 Rungsted Kyst
Tlf. (01) 86 38 32
Overbibliotekar C. G. Elberling
(ulønnet medarbejder)
Algade 70
4780 Vordingborg
Tlf. (03 775) - 511 og 638

SORANERBLADET: Ekspedition
Direktør N. E. Løgstrup
Bygmarken 8
3520 Farum
Tlf. (01) 95 33 11

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri

SPAREKASSEN

SKS

København-Sjælland

Mere end 250 afdelinger i København og på Sjælland

- det er så dejligt nemt!

**SOLMULD GIVER
GROKRÆFTER
TIL DERES PLANTER**

HASSELFORS

Hasselfors Bruks AB, Sverige
Kontor i Danmark, Bygmarken 8, 3520 Farum

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 208-3 TV
70 KØBENHAVN V

BANKEN

for Sorø og Omegn

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

TH. C. JENSEN
1ste KLASSES SKRÆDERI

Vedelsgade 14
(03) 63 03 58
4180 Sorø

SOLMULD

MERKUR A/S

HERMODSGADE 24
ÆGIR 8888

*Kaffe og The
en gros*

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K.
Minerva 5800

AUG. BORGEN A/S (WINTERTHUR)

Gamle Soranere tilbydes en
gratis, uforbindende forsikringsrevision
Overenskomst med Dansk Ingeniørforening
og Lægernes Forsikringsforening

Alle forsikringer - Studieforsikring
assurandør JON TRUELSEN

Krogshøjvej 30 C⁷ - 2880 Bagsværd
(01) 98 35 22 (bedst 9-12)

HARBOE Silver

- den slukker
tørsten
bedre
- og smager
liffligt !

**En luksus-pilsner
til hverdags-pris**